

учесника конкурса, овај орган је нашао да су неосновани и нису од утицаја за доношење другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога јер је Основни суд у Новом Саду, донео Решење, пословни број: П. 3499/2013 од 22. маја 2013. године, којом се тужба тужиоца Шавија Драгана одбацује.

На основу наведеног, овај орган је нашао да Комисија за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих борада, у смислу одредби Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, Одлуке о расписивању конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, и Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, у поновном поступку, неспорним утврди чињенице, и да на основу потпуног утврђеног чињеничног стања, Комисија, између учесника Конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, утврди коначну листу и донесе Одлуку о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида на територији Града Новог Сада за станове који се налазе у вишепородичној стамбеној згради, изграђеној средствима обезбеђеним програмом уређивања грађевинског земљишта, на парцели, број: 730/36 К.О. Нови Сад IV, у Улици Станоја Станојевића број 15 у Новом Саду.

Имајући у виду наведено, овај орган је донео Одлуку као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против ове Одлуке може се покренути поступак пред Основним судом у Новом Саду, у року од 30 дана од дана достављања ове Одлуке. Тужба се предаје Основном суду у Новом Саду, непосредно или путем поште.

ДОСТАВИТИ:

1. Комисији за решавање потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца
2. Штркаљ Драгану из Сремске Каменице, Улица Бранислава Букурова број 6, путем првостепеног органа
3. Шавији Драгану из Новог Сада, Улица Станоја Станојевића број 15 путем првостепеног органа
4. Архиви

Одредбом члана 20. став 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана ("Службени гласник РС", бр. 42/77-пречишћен текст, 24/85, 6/89 и 25/89 и "Сл. гласник РС", бр. 53/93, 6793, 48/94 и 101/12005-др.закон), који закон је био на правној снази приликом расписивања Конкурса, прописано је да евиденције пребивалишта, промене адресе стана и боравишта грађана, као и евиденције о боравку грађана у иностранству дужем од 60 дана, њиховом привременом одласку или повратку у земљу, води општински орган унутрашњих послова.

Увидом у списе предмета и приложену документацију, и то допис Републике Српске, Министарства унутрашњих послова, Центар јавне безбједности Бања Лука, Полицијска станица Србац, број: 08-6/04-4-207-1-177 од 12. октобра 2011. године, поступајући по допису Градске управе за социјалну и дечију заштиту, Управа за борачко-инвалидску заштиту, број: XIII-36-00033/10 од 04. октобра 2011. године, утврђено је да је истим обавестило да је Лазић Данко одјављен за Србију, 25. фебруара 2010. године, док су супруга Лазић Мирјана и кћерка Лазић Драгана пријављене у Пребљезима од 06. августа 2008. године.

Наведени материјалноправни доказ није приложен овом органу приликом одлучивања и доношења Одлуке, број: П-020-6/2013-60 од 18. фебруара 2013. године, а којом је поништена Одлука о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп на одређено време, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, број: XIII-5-650-3/2010 од 28. новембра 2012. године, и враћена Комисији за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, на поновни поступак.

Имајући у виду предметно Уверење и Уверење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе Нови Сад, број: 205-1/981 од 24. марта 2010. године, као и Уверење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе Нови Сад, број: 205-4/9424 од 11. јануара 2012. године, које такође није приложено приликом одлучивања и доношења предметне Одлуке, овај орган је нашао да наведене чињенице првостепени орган је био дужан учинити неспорним, и на основу тако утврђеног чињеничног стања извршити бодовање у смислу одредбе члана 8а. Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, а сходно тачци IV, тачка 3., и тачци VII, подтачка 3). Одлуке о расписивању конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, као и сходно одредби члана 5. став 1. тачка 3. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада.

Ценећи наводе приговора у којима указује да полазећи од чињенице да је у складу са упутством кога је дало Градско веће, покренуо судски поступак ради поништаја другостепене одлуке Градског већа, то Комисија није могла у конкретном случају ни да поступа и доноси законите одлуке, већ је морала да сачека решавање овог судског поступка у коме би се решавало претходно питање за одлучивање у овом управном поступку, указујући да је његово здравствено стање у међувремену знатно погоршано, а које промењене околности у погледу здравственог стања је првостепени орган био дужан да цени као што је ценио и промењена материјална стања других

Ценећи наводе приговора у којима указује да је доставио Комисији писмену документацију из које се са сигурношћу може закључити да су Лазић Данко и чланови његовог породичног домаћинства имали у својини непокретну имовину, односно да је супруга, Лазић Мирјана власник 1/3 идеална дела некретнине куће за становање у Пребљези у Републици Српској, и сувласник у 1/6 идеалних делова права својине на њивама Липово Поље у површини од 14264 m², а да је кћи Лазић Драгана власник некретнина у К.О. Србац Србачи Срез у површини од 16370 m², као и доказ да је Лазић Данко дана 10. фебруара 2010. године закључио купопродајни уговор по основу кога је продао некретнине-шуме у Републици Српској а по Уговору о продаји, овај орган је нашао да су основани.

С обзиром на то да је у прилог својим тврдњама, приложио материјално правне доказе и то: Порески рачун за порез на непокретности за пореску 2012. годину Републике Српске, Министарства финансија, Пореска управа, број: 06/1.01/0101-451-1-1009026343/12 од 1. јуна 2012. године, на име Мирјане Лазић; Посједовни лист-препис, број: 246/1, Република Српска, Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Бања Лука, број: 21.40-952.1-1-2095/2012 од 09. новембра 2012. године, на име Лазић Мирјане и др.; Посједовни лист-препис, број: 97/1, Република Српска, Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Бања Лука, број: 21.40-952.1-1-2093/2012 од 09. новембра 2012. године, на име Лазић Данке Драгана, и Уговор о продаји, закључен између Лазић Данка и Милијашевић Вељка од 10. фебруара 2010. године, број: ОПУ-71/2010, потребно да првостепени орган у поновном поступку цени правну ваљаност наведених материјално правних доказа.

Односно, неопходно је да наведене чињенице учини неспорним сходно одредбама члана 5., а у смислу одредбе члана 15. став 7. наведене одлуке и сходно одредбама Одлуке о расписивању конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", број 9/2010), којом је прописано у тачци VII, подтачка 7) тачка 7. став 2., да се у случајевима наведеним од 1. до 7. прилаже и: оригинал уверења службе за катастар о непоседовању непокретне имовине у месту рођења, месту пребивалишта и месту последњег пребивалишта ван територије Републике Србије, за подносиоца захтева и чланове његовог породичног домаћинства и доказ о датуму од када лице нема решено стамбено питање.

Ценећи наводе приговора у којима указује да Лазић Данко и чланови његовог породичног домаћинства нису имали пребивалиште на територији Града Новог Сада на дан 01. јануара 2009. године, и да се не налазе на пријављеној адреси, овај орган је нашао да су исти основани, из разлога јер приликом доношења Одлуке, број: П-020-6/2013-60 од 18. фебруара 2013. године, нису приложени сви материјално правни докази овом органу.

Наиме, тачком VII, подтачка 3) Одлуке о расписивању конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, прописано је да се за доказивање да подносилац пријаве има пребивалиште на територији Града Новог Сада на дан 1. јануара 2009. године, прилаже уверење МУП-а о пријави пребивалишта, са податком о датуму прве пријаве пребивалишта на територији Града Новог Сада, или оверена фотокопија личне карте (све странице), из које се наведени податак може утврдити.

разлога јер је предметну непокретност додељену конкурсом стекао члан породичног домаћинства а не закупац.

Ценећи наводе приговора у којима указује да је образложење побијане првостепене Одлуке нејасно и контрадикторно са његовом изреком, и то у делу на страни 4. образложења побијане Одлуке у којој се констатује да је један број учесника конкурса погоршавао своју стамбену ситуацију, да учесници конкурса и чланови породичног домаћинства поседују непокретности, те да је Комисија приликом доделе станова имала у виду ове чињенице, међутим, на који начин је Комисија ценила ове чињенице, то се из образложења Одлуке не може закључити, нити се може закључити о којим учесницима Конкурса је реч и на које учеснике се ова констатација односи, овај орган је нашао да су основани.

Овај орган је нашао да је оспорена Одлука донета противно одредбама члана 198. став 1. и 2., а у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Према наведеним одредбама, диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно, може се поделити и на више тачака. Наиме, у диспозитиву је садржана одлука о ономе због чега је поступак покренут и вођен.

У образложењу решења се наводи правни основ и разлози за одлуку из диспозитива која омогућава странци да схвати зашто је донето решење баш оне садржине изнете у диспозитиву, јер ваљано образложење по природи ствари представља неопходну претпоставку и без таквог образложења није могуће ценити правилност утврђеног чињеничног стања у жалбеном поступку, нити законитост оспореног решења у управном спору.

Имајући у виду наводе приговора и имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, потребно је да првостепени орган отклони наведени процесно правни недостатак.

Ценећи наводе приговора **Шавије Драгана** из Новог Сада, Улица Станоја Станојевића број 15, у којима је указао да је неопходно да се побијана Одлука поништи и предмет врати првостепеном органу ради доношења нове одлуке или да се побијана Одлука преиначи из разлога јер је на основу погрешне примене материјалног права, погрешно и нетачно утврдила чињенично стање, а на очигледну штету подносиоца овог приговора, јер је њему већ правноснажном и коначном Одлуком о решавању стамбене потребе ратних војних инвалида и породица палих бораца, доделила у закуп стан број 5 на првом спрату, површине 58,76 m², на основу које Одлуке, закључио и Уговор о закупу стана на одређено време са Градоначелником Града Новог Сада за предметни стан, те имајући у виду ову чињеницу, Комисија није имала законског основа да исти поновно додељује трећим лицима, овај орган је нашао да су исти неосновани, из разлога јер је Комисија на седници од 20. септембра 2012. године, поништила предметну Одлуку којом је именованом додељен предметни стан.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 4. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", број 54/2008, 29/2009 и 4/2010), прописано је да лице из члана 3. ове одлуке има право да реши стамбену потребу, у складу са овом одлуком, под условом да он или чланови његовог породичног домаћинства немају непокретну имовину на територији Републике Србије којом би могли да реше своје стамбене потребе, нити су такву имовину отуђили. Ставом 2. истог члана, прописано је да се сматра да лице из члана 3. ове одлуке има решену стамбену потребу ако он или члан његовог породичног домаћинства, има у својини усељив стан или породичну стамбену зграду која је одговарајућа за његово породично домаћинство у смислу ове одлуке, у складу са Законом о становању ("Службени гласник Републике Србије", бр. 50/92, 76/92, 84/92, 33/93, 67/93, 46/94, 47/94, 48/94, 44/95, 49/95, 16/97, 46/98, 26/201 и 101/2005).

Увидом у списе предмета, односно, у Извештај Завода за судска вештачења број: V 165/2012 од 20. новембра 2012. године, Извода из земљишне књиге, уложак бр. 800 К.О. Лединци, Решење о наслеђивању, Општинског суда у Новом Саду, Посл.бр.О-3526/07 од 18. децембра 2007. године, Препис листа непокретности број: 2211 К.О. Лединци, Службе за катастар непокретности Нови Сад, број 952-/2012-5571 од 15. новембра 2012. године, утврђено је да је Станковић Мира власник земљишта, а не стана или породичне стамбене зграде која је одговарајућа за породично домаћинство Ристић Томислава, у смислу цитиране одредбе члана 5. наведене одлуке.

Ова чињеница утврђена је на основу Извештаја Завода за судска вештачења број: V 165/2012 од 20. новембра 2012. године, којим је утврђена вредност непокретности уписане у извод из Земљишне књиге, уложак бр. 800 К.О. Лединци, чији је власник ванбрачна супруга Ристић Томислава, Станковић Мира.

Увидом у списе предмета, надаље је утврђено да је Комисија приликом изласка на лице места утврдила да је власник стамбеног објекта у Лединцима, улица 9. Југовића број 3, мајка ванбрачне супруге Ристић Томислава, што је и констатовано на Записник број: XIII-36/69/2010 од 30. априла 2010. године.

Ценећи наводе приговора у којима је указао на измењене околности учесника конкурса Вранешевић Горана, односно, члана његовог породичног домаћинства, кћерке Вранешевић Мирјане, која је наследила право својине на непокретности у Улици Старине Новака број 3, површине 50 m² у Новом Саду, а на основу Решења о наслеђивању Основног суда у Новом Саду, посл.бр. О:1543/12 од 27. марта 2012. године, овај орган је нашао да су неосновани.

Наиме, одредбом члана 15. став 7. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, прописано је да се број бодова утврђује са стањем последњег дана рока за подношење пријава по објављивању конкурса.

Имајући у виду цитирану одредбу наведене одлуке, као и чињеницу да је кћерка Вранешевић Мирјана наследила предметну непокретност 27. марта 2012. године, дакле, након истека рока за подношење пријава по објављивању конкурса, овај орган је нашао да исти није од утицаја за доношење другачије одлуке, нити је наведена чињеница од утицаја за примену одредбе члана 24. наведене Одлуке у конкретной управној ствари, из

Надаље, овај орган је нашао, да, имајући у виду одредбу члана 15. став 7. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, којом је прописано да се број бодова утврђује са стањем последњег дана рока за подношење пријава по објављивању конкурса, првостепени орган је био дужан ценити приложене доказе на чињенице са стањем последњег дана рока за подношење пријава по објављивању конкурса, и на основу тако утврђеног чињеничног стања, извршити бодовање учесника предметног конкурса.

Решавајући по приговору **Штркаљ Драгана** из Сремске Каменице, Улица Бранислава Букурова број 6, у којем се наводи да је одлука донета на основу погрешно и нетачно утврђеног чињеничног стања и уз очигледан пропуст првостепеног органа да примени одредбе члана 5. тачке 4. и 5. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, а која одредба се морала стриктно тумачити и то тако да сва лица која су имала, а и данас имају непокретну имовину на територији Републике Србије и ван територије Републике Србије, као и чланови њиховог породичног домаћинства, а којом су могла да реше своје стамбене потребе, морала бити изузета са коначне ранг листе, и то из разлога јер се фактичко и правно стање учесника конкурса током протеклог временског периода мењало, те је ове промене Комисија морала узимати у обзир приликом доношења своје коначне одлуке, овај орган је нашао да је у делу основан.

Наиме, ценећи наводе приговора у којима је указао на нове чињенице, а које се односе на Малић Зорана, које је доставио и Комисији, и то Купопродајни уговор од 23. августа 2006. године, закључен између Малић Зорана и Садиковић Атке, број овере: 10-30/01-15-4-754 од 01. септембра 2006. године у Бугојну, из кога се може закључити да је имао у својини непокретност којом је могао решити своје стамбене потребе, овај орган је нашао да је потребно да првостепени орган у поновном поступку цени правну ваљаност наведеног уговора, односно, да наведену чињеницу учини неспорном, сходно одредбама члана 5. и члана 15. став 7. наведене одлуке.

Ценећи наводе приговора у којима је указао да Илијин Сениша има решено стамбено питање, односно, да је исти на основу Уговора о купопродаји непокретности стекао право својине на стану у изградњи број 2, пројектоване површине 64,89 m², у Новом Саду, у насељу Сунчана страна (ранији назив "Југовићево"), а на основу купопродајног уговора од 01. фебруара 2008. године, број: ОВ1 5419/2008, оверен при Општинском суду у Новом Саду, закључен између именованог и Грађевинске дирекције Србије, овај орган је нашао да је потребно да првостепени орган у поновном поступку цени правну ваљаност наведеног уговора, односно, да наведену чињеницу учини неспорном, сходно одредбама члана 5. и члана 15. став 7. наведене одлуке.

Ценећи наводе приговора у којима указује да право на решавање стамбених потреба није могао стећи ни Ристић Томислав, будући да он и чланови његовог породичног домаћинства имају непокретности са којима могу да реше своје стамбене потребе, тако да је погрешан став Комисије да у претходно вођеном првостепеном поступку није имао довољно средстава да реши своје стамбене потребе од износа оствареног продајом његових непокретности, из разлога јер је могао попут Илијин Сенише да купи од Грађевинске дирекције стан по знатно повољнијим условима, овај орган је нашао да су неосновани.

утврђивања чињеница везаних за имовино стање Лазић Данка и чланова његовог породичног домаћинства, одреди грађевинско вештачење, будући да се само на овај начин може у потпуности и на исправан начин утврдити правилно чињенично стање.

Подносилац приговора надаље указује да полазећи од чињенице да је учесник конкурса Шавија Драган у складу са упутством кога је дало Градско веће покренуо судски поступак ради поништаја другостепене одлуке Градског већа, то Комисија није могла у конкретном случају ни да поступа и доноси законите одлуке, већ је морала да сачека решавање овог судског поступка у коме би се решавало претходно питање за одлучивање у овом управном поступку, указујући да је његово здравствено стање у међувремену знатно погоршано, а које промењене околности у погледу здравственог стања је првостепени орган био дужан да цени као што је ценио и промењена материјална стања других учесника конкурса.

Градско веће Града Новог Сада, решавајући по наведеним приговорима, оценило је да су исти у делу основани, а да је Одлука о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп на одређено време, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, број: XIII-5-650-4/2010 од 18. априла 2013. године, незаконита.

Решавајући по наведеним приговорима, а имајући у виду да је Одлука о расписивању конкурса за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, објављена у "Службеном листу Града Новог Сада", број 9, од 19. марта 2010. године, којом је прописано да се пријаве на конкурс, са доказима и потребном документацијом, подносе Комисији у року од 30 дана од дана објављивања конкурса, а да је рок за доставу документације истекао је 19. априла 2010. године, односно, да су у приговорима приложени материјално правни докази на чињенице које су настале пре наведеног периода, а од утицаја су на испуњеност услова прописаних одредбама Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, односно, на испуњеност прописаних услова за учеснике којима је додељен стан оспореном Одлуком, овај орган је нашао да је неопходно да првостепени орган предметне чињенице и околности учини неспорним у конкретној управној ствари, од чега зависи доношење правилне и законите Одлуке.

Наиме, одредбом члана 15. став 1. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", број 9/2010), прописано је да након истека рока за подношење пријава, Комисија врши проверу докумената и утврђује испуњеност услова за сваког учесника конкурса. Ставом 2. исте одлуке, прописано је да по потреби, провера докумената врши се на лицу места или на други начин.

и одлави свог пребивалишта док Министарство унутрашњих послова као орган управе искључиво врши уписе наведених промена на иницијални захтев грађана. Министарство унутрашњих послова приликом пријаве и одлаве пребивалишта не врши фактичку контролу ових података већ своју одлику доноси искључиво на бази или поднете писмене документације или уз присуство једног сведока.

У складу са наведеним, пријава пребивалишта, односно, уверење о пребивалишту Лазих Данка, другостепенни орган није могао да цени искључиво на основу чиненице да се ово лице евидентирало код Министарства унутрашњих послова са пребивалиштем на одређеној адреси, те је у овом правцу неоснован закључак другостепенног органа да се подаци у овом уверењу морају узети у обзир и ценили као веродостојни и истинитим самим тим што је Лазих Данко формално пријављен са својим пребивалиштем у Министарству унутрашњих послова у Новом Саду од 1989. године.

Подносилац приговора наводи да је ову чиненицу првостепена Комисија први пут правилно ценила на основу свих расположивих података који су указивали да Лазих Данко није имао фактички пребивалиште на територији Града Новог Сада до расписивања предметног конкурса 2010. године, о чему, у прилогу томе, је као доказ Записник Комисије од 30. априла 2010. године, која је изласком на лице места утврдила да се Лазих Данко не налази на пријављеној адреси у Сремској Каменици.

Надаље указује да је увидом у списе предмета којима располаже Управа за борачко-инвалидску заштиту, утврдио да је Република Српска, Општина Србац, Лазих Данку из Ножочког, Србац, по његовом захтеву од 23. септембра 1994. године, признала својство ратног инвалида, по основу повреде задобијене 18. августа 1992. године и обављена задобијенот за време вршења војне дужности све у својству припадника Војске Републике Српске, односно, према медицинској документацији, Лазих Данко је лечен на територији Републике Српске у Бања Луци до 1995. године.

Наиме, према уверењу Прве србачке лаке бригаде од 23. септембра 1994. године, односно 25. маја 1995. године, Лазих Данко као активно војно лице провео је у служби од 15. септембра 1987. године до 30. априла 1993. године, а од 01. јуна 1993. године до 20. јула 1995. године, као војни обвезник у Првој србачкој лакој бригади.

У складу са наведеним, подносилац приговора сматра да је другостепенни орган порешно заузео став да се у конкретном случају мора прихватити Уверење о пребивалишту издато од стране Министарства унутрашњих послова као веродостојно, будући да је то јавна исправа, те да поверу садржине и истинитости може да врши само надлежни државни орган.

Подносилац приговора је навео да је правилно првостепенни орган у предметном првостепеном поступку заузео став и закључак да Лазих Данко има пријаву пребивалишта на територији Града Новог Сада од 29. октобра 1987. године, на основу утврђених чиненица на територији Републике Србије није фактички живео, те је у складу са овим, првостепена Комисија исправно у предметно спроведеном поступку додала овор учесника конкурса са 200 бокова, те имајући у виду наведено, предлаже да другостепенни орган исправи, односно, донесе другачији став по овом питању у односу на став и закључак изнет у другостепеној одлуци од 18. фебруара 2013. године, те да у овом правцу првостепеној Одлуци преиначи и то тако што ће Лазих Данку утврдити број бокова од 200 а не 208, како је сада то порешно утврдио првостепенни орган по порешном улутству другостепеног органа, уз предлог да се у циљу

Наиме, наводи се да је приликом доношења предметне Одлуке, Комисија погрешно применила материјално право и то одредбе Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, као и одредбе Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, те је на основу погрешне примене материјалног права, погрешно и нетачно утврдила чињенично стање, а на очигледну штету подносиоца овог приговора, из разлога јер је њему већ правноснажном и коначном Одлуком о решавању стамбене потребе ратних војних инвалида и породица палих бораца, доделила у закуп стан број 5 на првом спрату, површине 58,76 m² који се налази у вишепородичној стамбеној згради изграђеној средствима обезбеђеним програмом уређивања грађевинског земљишта на парцели, број: 730/36 К.О. Нови Сад IV у Улици Станоја Станојевића број 15, на основу које Одлуке, је закључио и Уговор о закупу стана на одређено време са Градоначелником Града Новог Сада за предметни стан, те имајући у виду ову чињеницу, Комисија није имала законског основа да исти поновно додељује трећим лицима.

Наиме, предметни стан је морао бити изузет од овог првостепеног конкурса и исти није могао бити предмет давања у закуп трећим лицима, будући да је истим станом Комисија већ располагала у претходно правноснажном окончаном управном поступку, да није улаган приговор и да је на основу коначне одлуке и са Градоначелником Града Новог Сада закључен уговор о закупу.

Односно, Комисија није имала уопште законског основа да предметни стан број 5 на првом спрату у површини од 58,76 m² да у закуп на одређено време, Петровић Далибору, јер је предметни стан већ додељен подносиоцу приговора.

Надаље указује да је приликом доношења првостепене одлуке, Комисија пропустила да на правилан начин примени одредбу члана 5. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, а којом је прописано да лица која испуњавају услове из члана 3. Одлуке, морају да испуњавају и друге таксативно набројане услове из овог члана.

У приговору се наводи, да је доставио Комисији писмену документацију из које се са сигурношћу може закључити да су Лазић Данко и чланови његовог породичног домаћинства имали у својини непокретну имовину, односно да је супруга, Лазић Мирјана власник 1/3 идеална дела некретнине куће за становање у Преблези у Републици Српској, и сувласник у 1/6 идеалних делова права својине на њивама Липово Поље у површини од 14264 m², а да је кћи Лазић Драгана власник некретнина у К.О. Србац Србачи Срез у површини од 16370 m², као и доказ да је Лазић Данко дана 10. фебруара 2010. године закључио купопродајни уговор по основу кога је продао некретнине-шуме у Републици Српској а по Уговору о продаји. Наиме, на основу приложених доказа произилази да Лазић Данко не испуњава услове из члана 5. цитиране одлуке.

Поред наведених доказа, указује да Лазић Данко и чланови његовог породичног домаћинства нису имали пребивалиште на територији Града Новог Сада на дан 01. јануара 2009. године, коју чињеницу је Комисија приликом изласка на лице места утврдила да се Лазић Данко са члановима породичног домаћинства не налази на пријављеној адреси и првобитно је заузела исправан став о наведеној чињеници.

Међутим, став кога је поводом пријаве пребивалишта заузео другостепени орган у конкретном случају је апсолутно неприхватљив, нелогичан и неживотан будући да Министарство унутрашњих послова након издавања уверења о пребивалишту не врши накнадне провере да ли се лица налазе и даље са својим пребивалиштем на пријављеној

или другу имовину којом би могао да реши стамбену потребу, тада је нелогично да се уопште и доноси Одлука о додели стана у закуп на одређено време таквим лицима.

Из свега наведеног, подносилац приговора сматра да због промењених околности које су наступиле након истека рока за подношење пријава, Комисија је морала узети у обзир новонастале околности приликом утврђивања новог Предлога листе првенства, те да из ових разлога са предметне листе учесника морају бити искључена сва лица која не могу бити ни законити закупци предметних станова на дан доношења предметне одлуке.

Односно, уколико другостепени орган занемари ове чињенице, дошло би се у ситуацију да се са овим лицем закључи Уговор о закупу, а да пре закључења овог уговора постоје разлози за његов отказ. Овакав уговор о закупу био би у директној противречности са императивним законским прописима и одредбама цитиране Одлуке, те по спроведеном конкурсном не би ни постојали законски услови да се са овим лицем уопште и закључи предметни уговор о закупу.

Ово пак би довело у незаконити положај и Градоначелника Града Новог Сада, јер би исти морао да са овим учесницима закључи-потпише уговоре о закупу уз сазнање да су се и пре потписивања уговора већ стекли услови за раскид истог.

Са свега напред наведеног, сматра да у новонасталој ситуацији другостепени орган мора узети у обзир да су у међувремену отпали законски услови за решавање стамбених потреба појединих учесника конкурса, те да из тих разлога ове околности другостепени орган мора узети у обзир приликом доношења своје коначне одлуке по овом приговору.

Подносилац приговора сматра и да је образложење побијане првостепене Одлуке нејасно и контрадикторно са његовом изреком, и то у делу на страни 4. образложења побијане Одлуке у којој се констатује да је један број учесника конкурса погоршавао своју стамбену ситуацију, да он и чланови породичног домаћинства поседују непокретности, да је Комисија приликом доделе станова имала у виду ове чињенице, међутим, на који начин је Комисија ценила ове чињенице, из образложења Одлуке не може закључити, нити се може закључити о којим учесницима Конкурса је реч и на које учеснике се ова констатација односи.

Из свега наведеног, подносилац приговора предлаже да се овај приговор усвоји, а првостепена одлука поништи или пак иста преиначи и то тако што ће подносиоцу приговора бити додељен у закуп један од станова на одређено време.

Шавија Драган из Новог Сада, Улица Станоја Станојевића број 15, благовремено, у остављеном року, поднео је приговор на Одлуку Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, 18. априла 2013. године.

Подносилац приговора исти улаже како би се побијана Одлука поништила и предмет вратио првостепеном органу ради доношења нове одлуке или да се побијана Одлука преиначи и то тако што ће се подносиоцу приговора, Шавија Драгану дати један стан у закуп на одређено време на период од 10 година, односно, констатовати да је Шавија Драгану по претходно спроведеном поступку већ правноснажном одлуком додељен стан у закуп на одређено време, док ће у овом делу предметну Одлуку за предметни стан поништити.

диспозитива одлуке, односно члана његовог породичног домаћинства, кћерке Вранешевећ Мирјане, која је наследила право својине на непокретности у Улици Старице Новака број 3, површине 50 м² у Новом Саду, а на основу Решења о наследивању Основног суда у Новом Саду, посл.бр. О:1543/12 од 27. марта 2012. године.

Подносилац приговора је навео да је току конкуренције указао и на нове чињенице везане за Малић Зорана, а које је доставио Комисији, и то купопродајни уговор од 23. августа 2006. године, из кога се може закључити да је имао у својини непокретност којима је могао да реши своје стамбене потребе. Међутим, и поред ових чињеница, Комисија је именованом поделила стан број 12 на другом спрату, површине 44,63 м² означеног под тачком 18. диспозитива првостепене одлуке.

Надаље указује да Илијин Синиша, коме је такође оспорено одлуком дат у закуп стан број 8 на првом спрату, површине 58,76 м², има решено стамбено питање, односно, да је исти на основу Уговора о купопродаји непокретности стекао право својине на стану у изградњи број 2, пројектоване површине 64,89 м², у Новом Саду, у насељу Сунчана страна (ранији назив "Југовићево"), а на основу купопродајног уговора од 01. фебруара 2008. године.

Подносилац приговора указује да право на решавање стамбених потреба није могао стећи ни Ристић Томислав, будући да он и чланови његовог породичног домаћинства имају непокретности са којима могу да реше своје стамбене потребе, тако да је потрешан став Комисије да у претходно вођеном првостепеном поступку није имао довољно средстава да реши своје стамбене потребе од износа оствареног продајом његових непокретности, из разлога јер је могао попут Илијине Синише да купи од Грађевинске дирекције стан по знатно повољнијим условима.

Наведене околности су по наводима подносиоца приговора, од утицаја за доношење другачије одлуке.

Подносилац приговора указује да је Комисија на основу нетачног и непотпуно утврђеног чињеничног стања, уз апсолутно неприхватљиво одређи материјалног права извела потрешан закључак о томе који учесници у овом конкурсу стичу право на решавање стамбених потреба, те ја апсолутно неприхватљив закључак Комисије, да лица која не испуњавају услове за решавање стамбених потреба неће моћи да закључе уговор о закупу стана, као и став да ће за случај да се са овим лицима закључи уговор о закупу исти бити раскинут из наведених разлога.

Наиме, уколико већ сада поједини учесници конкурса не испуњавају услове за закључење уговора о закупу, односно уколико су се већ сада стекли услови за раскид уговора о закупу у складу са одредбом члана 24. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, којом су утврђени услови под којима закуподавац може дати отказ уговора о закупу стана, односно, предвиђено је да ће се отказ уговора о закупу стана дати ако закупац реши стамбену потребу на други начин или ако стекне у својину непокретност

На наведену Одлуку, уложени су следећи приговори ратних војних инвалида, учесника по предметном Конкурсу.

Штркаљ Драган из Сремске Каменице, Улица Бранислава Букурова број 6, благовремено, у остављеном року, поднео је приговор на Одлуку Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца од 18. априла 2013. године.

У приговору се наводи да се исти усвоји и да се предметна Одлука Комисије поништи или пак преиначи, тако што ће се један од станова доделити жалитељу.

Надаље се наводи да је приликом доношења предметне Одлуке, Комисија погрешно применила материјално право и то одредбе Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, као и одредбе Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, те је на основу погрешне примене материјалног права, погрешно и нетачно утврдила чињенично стање, а на очигледну штету подносиоца овог приговора, указујући да је иста нејасна, непотпуна и неразумљива, јер се не може закључити ко су били све учесници конкурса већ се из исте може само закључити који учесници конкурса су уврштени на ранг листу и којим учесницима су од стране првостепене Комисије дати станови у закуп на одређено време.

Наиме, подносилац приговора указује да ради правилног преиспитивања предметне првостепене одлуке иста би у сваком случају морала да садржи бар обичан списак свих учесника конкурса, међутим овог списка нема ни на Коначној листи реда првенства коју је донела Комисија 18. априла 2013. године, те се ни на овај начин не може утврдити основна и полазна чињеница везана за питање ко су све странке у овом управном поступку, указујући да првостепена одлука не садржи ни податке о коначном бодовању и висини бодова који су додељени осталим учесницима конкурса.

У приговору се надаље наводи да је одлука донета на основу погрешно и нетачно утврђеног чињеничног стања и уз очигледан пропуст првостепеног органа да примени одредбе члана 5. тачке 4. и 5. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, а која одредба се морала стриктно тумачити и то тако да сва лица која су имала, а и данас имају непокретну имовину на територији Републике Србије и ван територије Републике Србије, као и чланови њиховог породичног домаћинства, а којом су могла да реше своје стамбене потребе, морала бити изузета са коначне ранг листе, и то из разлога јер се фактичко и правно стање учесника конкурса током протеклог временског периода мењало, те је ове промене Комисија морала узимати у обзир приликом доношења своје коначне одлуке.

Наиме, лица која су у међувремену стекла право својине на непокретностима којим могу да реше своје стамбене потребе, а за време трајања овог конкурса нису могла бити уврштена у коначну ранг листу, указујући да је у току поступка доставио Комисији писмене доказе којима се неспорно доказује да поједини учесници нису испуњавали услове из члана 5. цитиране Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца.

На истој седници од 20. септембра 2012. године, Комисија је поништила своју Одлуку, број: XIII-5-650-2/10 од 15. октобра 2010. године, којом је дала у закуп, на одређено време од 10 година, стан број 5, први спрат, површине 58,76 m², у Новом Саду, у Улици Станоја Станојевића број 15, Шавија Драгану, следећем учеснику конкурса по коначној листи реда првенства.

Након разматрања приговора на Предлог листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида, на седници од 28. новембра 2012. године, Комисија је утврдила Коначну листу реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида, и на истој седници донела Одлуку о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп на одређено време, број: XIII-5-650-3/2010 од 28. новембра 2012. године, којом се станови који се налазе у вишепородичној стамбеној згради, изграђеној средствима обезбеђеним програмом уређивања грађевинског земљишта, на парцели, број: 730/36 К.О. Нови Сад IV, у Улици Станоја Станојевића број 15 у Новом Саду, додељују учесницима на основу Коначне листе реда првенства ратних војних инвалида, с тим да је иста објављена на огласној табли зграде Скупштине Града Новог Сада, Жарка Зрењанина број 2, 04. децембра 2012. године.

Градско веће Града Новог Сада, је поступајући по приговорима: Ристић Томислава, из Новог Сада, улица Станоја Станојевића број 15, изјављен путем пуномоћника Милене Милутинов, адвоката из Новог Сада, Петровић Далибора из Новог Сада, улица Станоја Станојевића број 15 и Лазић Данка из Сремске Каменице, изјављен путем пуномоћника Булат Живка, адвоката из Новог Београда, на 25. седници од 18. фебруара 2013. године, донело Одлуку, број: II-020-6/2013-60, којом је поништена Одлука о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп на одређено време, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, број: XIII-5-650-3/2010 од 28. новембра 2012. године, и враћена Комисији за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, на поновни поступак.

Поступајући по Одлуци Градског већа Града Новог Сада, донете на 25. седници од 18. фебруара 2013. године, број: II-020-6/2013-60, Комисија је на седници од 18. априла 2013. године утврдила Коначну листу реда првенства и на основу исте, на истој седници, донела Одлуку, број: XIII-5-650-4/2010, да се станови који се налазе у вишепородичној стамбеној згради, изграђеној средствима обезбеђеним програмом уређивања грађевинског земљишта, на парцели, број: 730/36 К.О. Нови Сад IV, у Улици Станоја Станојевића број 15 у Новом Саду, дају у закуп на одређено време од 10 година, учесницима Конкурса према редоследу који је наведен у диспозитиву предметне одлуке, у складу са чланом 1. Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада" бр. 7/2009 и 7/2010), с тим да је иста објављена на огласној табли зграде Скупштине Града Новог Сада, Жарка Зрењанина број 2, дана 23. априла 2013. године.

редоследу који је наведен у диспозитиву предметне одлуке, у складу са чланом 1. Правилника о мерилима за утврђивање листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 7/2009 и 7/2010).

Градско веће Града Новог Сада је на 112. седници, Одлуком, број: П-020-4/2010-26-ГВ/1 од 14. септембра 2010. године, поништило Одлуку о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем у закуп стана на одређено време од 10 година, број: XIII-5-650/10 од 11. јуна 2010. године, у делу тачка I, подтачка 8, којим је дат у закуп, на одређено време од 10 година, стан број 5, први спрат, површине 58,76m², у Новом Саду, у Улици Станоја Станојевића број 15.

Комисија за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на седници од 15. октобра 2010. године, донела је Одлуку којом је стан број 5, први спрат, површине 58,76 m², у Новом Саду, у Улици Станоја Станојевића број 15, дала у закуп, на одређено време од 10 година, Шапија Драгану, следећем учеснику конкурса по Коначној листи реда првенства.

Пресудом Основног суда у Новом Саду, Посл. бр. П 8201/11 од 09. децембра 2011. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца Лазих Данка, против туженог Града Новог Сада, и поништена Одлука о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем у закуп стана на одређено време од 10 година, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида, број: XIII-5-650/10 од 11. јуна 2010. године и Одлука Градског већа Града Новог Сада, број: П-020-4/2010-26-ГВ/1 од 14. септембра 2010. године.

Истом Пресудом наложено је туженом, Градском већу да изврши бодовање Лазих Данка и на основу бодова постигнутих на конкурс сачини нову листу реда првенства на коју се обавезује да уврсти тужиоца.

Градско веће Града Новог Сада, је на 5. седници, поступајући по упутствима Пресуде Апелационог суда, број: Гж. 1223/2012 од 01. јуна 2012. године, којом је одбијена жалба Града Новог Сада изјављена на пресуду Основног суда у Новом Саду, пословни број П. 8201/2011 од 09. децембра 2011. године и потврђена предметна Пресуда Основног суда у Новом Саду, донело Решење: број 36-33/2012- П/а од 11. септембра 2012. године, којим је поништило предметну Одлуку Комисије и наложило Комисији да, у року од осам дана од дана пријема решења, изврши бодовање Лазих Данка и да на основу утврђених бодова постигнутих на Конкурсу за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада, сачину нову листу реда првенства на коју се обавезује да уврсти Лазих Данка.

Поступајући по наведеном Решењу, Комисија за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца је на седници од 20. септембра 2012. године, извршила бодовање Лазих Данка и уврстила га на Предлог листе реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида.

22

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКО ВЕЋЕ
Број: П-020-4/2013-30/ђ
Дана: 17. јула 2013. године
НОВИ САД

На основу члана 17. став 3. Одлуке о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", бр. 54/2008, 29/2009 и 4/2010), поступајући по приговорима **Штркаљ Драгана**, из Сремске Каменице, улица Бранислава Букурова број 6 и **Шавија Драгана** из Новог Сада, Улица Станоја Станојевића број 15, који су поднети на Одлуку о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп стана на одређено време, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, број: XIII-5-650-4/2010 од 18. априла 2013. године, Градско веће Града Новог Сада на 48. седници од 17. јула 2013. године, доноси

ОДЛУКУ

ПОНИШТАВА СЕ Одлука о решавању стамбених потреба ратних војних инвалида давањем стана у закуп на одређено време, Комисије за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, број: XIII-5-650-4/2010 од 18. априла 2013. године, и враћа Комисији за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца, на поновни поступак.

Образложење

Комисија за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца расписала је дана 19. марта 2010. године, конкурс за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида и породица палих бораца на територији Града Новог Сада.

На седници од 11. јуна 2010. године, Комисија је утврдила Коначну листу реда првенства за решавање стамбених потреба ратних војних инвалида, и на истој седници донела одлуку да се станови који се налазе у вишепородичној стамбеној згради, изграђеној средствима обезбеђеним програмом уређивања грађевинског земљишта, на парцели, број: 730/36 К.О. Нови Сад IV, у Улици Станоја Станојевића број 15 у Новом Саду, дају у закуп, на одређено време од 10 година, учесницима Конкурса према